

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Rzeszowie swoim poglądem, wskazanym w tytule, czyli dotyczącym konieczności rozważenia odstąpienia od nałożenia kary w kontekście nałożenia kary na podstawie art. 140mb ustawy – Prawo o ruchu drogowym, wpisał się w stanowiska pojawiające się w orzecznictwie już wcześniej. Jak Sąd uzasadnił takie podejście?

WSA zwrócił organom I i II instancji uwagę na to, że żaden z nich nie zajął się kwestią możliwości odstąpienia od nałożenia przedmiotowej kary. Jak stwierdził, uprawnienia takiego nie przewiduje Prawo o ruchu drogowym, które w art. 140n ust. 4 wskazuje tylko okoliczności podlegające uwzględnieniu przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, jak też ustawa – Ordynacja podatkowa, do której stosowania ta pierwsza odsyła w art. 140n ust. 6 w zakresie nieuregulowanym, a dotyczącym przepisów działu III (zatytułowanego „Zobowiązania podatkowe”). W ocenie Sądu uwadze organów uszła regulacja zawarta w dziale IVA ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego, zatytułowanym „Administracyjne kary pieniężne”. Wedle zawartego tam art. 189a, w sprawach nakładania lub wymierzania administracyjnej kary pieniężnej lub udzielania ulg w jej wykonaniu stosuje się przepisy niniejszego działu. Z tym, że w przypadku uregulowania w przepisach odrębnych np. kwestii odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej lub udzielenia pouczenia (§ 2 pkt 1), przepisów niniejszego działu w tym zakresie nie stosuje się, a o przesłankach odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej stanowi art. 189f K.p.a. Jak zauważył WSA, pogląd o konieczności uwzględnienia przy rozstrzyganiu w przedmiocie nałożenia kary pieniężnej z tytułu niewykonania obowiązku z art. 78 ust. 2 pkt 1 Prawa o ruchu drogowym instytucji przewidzianej w art. 189f K.p.a. był już wyrażany w orzecznictwie sądowym (np. wyroki: Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 9.04.2021 r. VII SA/Wa 1970/20, Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z 13.05.2021 r. II SA/Gl 1345/20).

W ocenie Sądu skoro więc, jak już wyżej zaznaczono, tak w przepisach Prawa o ruchu drogowym, jak i Ordynacji podatkowej, nie unormowano odstąpienia od nałożenia kary, to wobec brzmienia art. 189a K.p.a., zastosowanie znajdują przepisy wskazanego działu K.p.a., w tym art. 189f tego aktu.

Brak odniesienia się przez organy do możliwości wynikającej z powołanego art. 189f K.p.a. czynił zdaniem WSA wydane w sprawie decyzje zdecydowanie przedwczesnymi. Na skutek rozważenia przesłanek wskazanych w tym przepisie mogłoby bowiem dojść do sytuacji, że organy uznają, iż istnieje podstawa do odstąpienia od nałożenia na skarżącego kary pieniężnej i kara nie zostanie nałożona – orzekł WSA.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie z dnia 5 października 2021 r., II SA/Rz 944/21

Źródło: [CBOSA](#)